

N:o 114.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 6 maj 1908.
— — — — Andra Kammaren den 6 — —

Riksdagen skrifvelse till Konungen angående utsträckt fridlysning af hare, tjäder och orre.

(Första Kammarans tillfälliga utskotts (N:o 1) utlåtande N:o 11.)
(Andra Kammarans — — (N:o 5) — N:o 15.)

Till Konungen.

Jämlikt kungl. brefvet af den 12 mars 1890 skall kungl. domänstyrelsen hvarje år i april månad låta i svensk författningssamling införa en sammanfattad redogörelse för gällande bestämmelser rörande fridlysning af vildt.

I öfverensstämmelse härmed har domänstyrelsen senast den 20 april 1907 kungjort, att, med undantag för sådan jakt inom hägnad jaktpark eller djurgård, som enligt jaktstadgan är ägare af sådan medgifven, följande fridlysningstider äro gällande för hare, tjäder och orre:

inom Norrbottens och Västerbottens län från och med den 16 mars till och med den 20 augusti och i öfriga delar af riket från och med den 15 februari till och med den 15 augusti; dock att jakt efter tjäderhönor och orrhönor utom i Kopparbergs och de norrländska länen är förbjuden från och med den 1 januari till och med den 15 augusti samt från och med den 15 oktober till och med den 31 december, hvarjämte på Gottland jakt efter tjäder är förbjuden tills vidare intill år 1910 samt jakt efter tysk hare under åren 1907—1909.

Den för inhemsk hare gällande fridlysningen äger tillämpning jämväl för tysk hare, där ej för viss del af landet annorlunda är stadgad.

Uti en inom riksdagen väckt motion har framställts förslag om att den nu stadgade fridlysningstiden för hare, tjäder och orre till respektive den 15 och den 20 augusti måtte utsträckas till den 15 september.

Riksdagen håller före, att, på det att villebrådsstammen ej må minskas, behörigt skydd för nämnda villebrådsarter bör beredas, samt att det är oriktigt och grymt att tillåta jakt å moderdjur, medan ungarne äro så små, att de ej kunna reda sig själfva; men, huruvida det är behöfligt att utsträcka fridlysningstiden så långt som i motionen föreslagits, är en annan fråga, och anser Riksdagen för sin del en så lång utsträckning af fridlysningstiden hvarken nödvändig eller önskvärd.

Hvad skogsfågel beträffar, torde ungarne endast i undantagsfall och under särskildt ogynnsamma år ej vara utvuxna den 15 augusti, men torde möjligen bland annat för förhindrande af så kalladt lockskytte fridlysningstiden åtminstone i vissa delar af landet böra framflyttas med några dagar.

Hvad vidkommer haren, är däremot den sist satta ungvullen under augusti månad ännu ej utvuxen, och bekant är, att under nu tillåten jakttid det äfven mycket ofta inträffar, att dräktiga harhonor fällas. Måhända skulle det dock vara till fyllest att utsträcka fridlysningstiden till den 1 september. För att kontroll öfver föreskrifternas efterlefnad ej skall försvåras, torde emellertid fridlysningstiden för hare och skogsfågel böra blifva densamma.

Då på grund af vårt lands stora utsträckning i norr och söder förhållandena i dess olika delar äro mycket olikartade, torde, innan någon ändring i gällande jaktstadganden uti ifrågavarande hänseende vidtages, en utredning af sakkunniga böra verkställas.

På grund häraf får Riksdagen anhålla, det Eders Kungl. Maj:t täcktes tillse, att fridlysningstiden för hare, tjäder och orre må utsträckas till dag, som efter sakkunniges utredning kan anses lämplig, dock ej längre än till den 1 september.

Stockholm den 6 maj 1908.

Med undersätlig vördnad.